

Lietuvių liaudies mitologinė sakmė

Išgelbėtas velnias

Kartą užėjo didelė perkūnija. Perkūnas daužė be pasigailėjimo, kas tik pakliuvo. Lietus pylė kaip iš kibiro. Žaibai varstė dangų kryžiais. Į vieną trobelę pas senelius pasibeldė sušlapęs pakeleivis. Geri žmonės priėmė jį ir sušildė. Pasirodė, kad tai buvo velnias, nes jis neturėjo nosyje skylučių ir turėjo arklio kojas. Žmonės nusigando ir pradėjo šlakstyti švęstu vandeniu. Velnias pradėjo cypiti ir prašyti, kad jam leistų pasislėpti nuo Perkūno, o jis duos jiems maišą pinigų. Velnias prašė, kad jį užkištų butelyje su šermukšniniu kamščiu, antraip jis mirs iš baimės. Žmonės taip padarė. Praėjus audrai, velnias nusiramino ir kai jį paleido iš butelio velnias žmones apdovanojo.